PREDGOVOR AUTORA

Već godinama si postavljam neka pitanja, a odgovori budu uvijek različiti, tj. pravi još ne znam. Jedno od češćih pitanja glasi; 'Zašto ja uopće pišem poeziju?' Poezija, ne ja je ne volim! Lektire sam izbjegavao, knjige ne čitam, strip cijenim više od bilo kakve poezije, a ipak, pišem je! Pišem je kontinuirano već godinama! Možda zbog toga što nešto iznutra prisiljava na to, možda zato što je osjećam, možda... Mogućih odgovora ima, ali svi su podjednako dosadni i neuvjerljivi.

Jedan od problema je i 'Kako odvojiti žito od kukolja?' Siguran sam - u ovim stihovima ima dosta kukolja, ali bojao sam se da izbacivanjem ne uništim i žito! Tko bi imao snage neki ep, od recimo 170 stihova - proglasiti kukoljem! Ukoliko bi to i napravio vjerojatno bi pogriješio, jer u kukolju je bilo barem malo žita, a i ono je u tom slučaju izbačeno! Između te verzije i verzije neprobranosti, tj. objavljivanja svega napisanog, izabrao sam ovu drugu! Zbog toga se nemojte čuditi nekvaliteti nekih dijelova ili pjesama, možda zbog jedne jedine strofe su zaslužili ovo prezentiranje, možda i nisu zaslužili ali kako odvojiti žito od kukolja?

Ipak, volim čitati svoju poeziju. Ne isuviše često, naravno! Smatram da u njoj ima neka nit samosvojnosti, podsvjesnih razmišljanja i osjećanja. Konačno sam se natjerao da u ovaj višegodišnji rad unesem malo reda. To prvenstveno činim zbog sebe, pomalo i zbog ostalih.

Ovo je moj period od 1981 - 1987. Nisu 'ušle' samo 'Pjesme za AmB' i 'Šanini dani', jer se ne uklapaju u ovo. Oni su zasebno. Mnoge pjesme su vremenom zastarjele i trebao sam ih izbaciti, neke preraditi! Nisam to niti htio, niti mogao! Sve je ostalo isto, bez nužnih korekcija!

1981. godine krećem u srednju školu. Bio sam još poprilično nezreo, veoma plašljiv i stripu potpuno odan. U razredu sam ugledao Tanju, zaljubio se! Pokušao sam joj nekako skrenuti pažnju na sebe, uradih to epom 'Ode Began, ode u hajduke!' gdje su glavni likovi; Ona, Began (on ju je isto 'talio'), Melita (simpatisala je Begana, Tanja za nju nije znala!.) Uspjeh je bio potpun! Began me je skoro ispizdio, a Tanja je sa više simpatija gledala u 2., tj. moju klupu.

Odlučih se na ep 'Tanja' jer sam osjećao da joj godi, što stihove njoj posvećujem. Ponekad bih je uspio zateći kako pod odmorom gleda moju bilježnicu u kojoj sam pisao 'Tanju', naravno ništa nije uspijevala pročitati, rukopis mi je od uvijek bio dobar! Zašto nisam s njom profurao, to još ni danas ne znam, pomalo zbog djetinjastosti, spleta nekih okolnosti. Možda to nisam ni želio!

Ovaj uvod sam zamislio kao natuknice o svakoj pjesmi, uz praćenje točnog redoslijeda kojim su poslagane... Zato se moram vratiti na drugi junački ep; 'Bježi Kovo...' On je napisan 1983. godine, godine kada sam napisao najviše stihova, moje poetski najproduktivnije godine. Jednostavno nakon 'ZA-MXK3-a', 'MAURO-MaDovizije', 'Ludila', 'Bube',.. osjećao sam se poetski jakim. Bez neke veće inspiracije odlučio sam se na ovaj ep. Završio sam ga veoma brzo i točno onako kako sam zamislio.

U sasvim drugim uvjetima nastao je 'Marko'. 1986. godina, 9. mjesec. Tek uspostavljena stabilnost naglo se gubi, nagovještaj ponovne krize! 'Šanini dani I' stoje zamrznuti, ja radim u Fužinama i nije mi ni na kraj pameti pisanje poezije. Jednog dana na plaži u Kraljevici upoznajem Zrinku Dimić iz Karlovca. Odmah smo skužili da smo veoma srodne duše, da veoma slično razmišljamo. Družili smo se tih 10-tak dana njenog ljetovanja. Jednom je tema skrenula na poeziju, izrecitirao sam joj 'Begana' i 'Kovu', jer jedino to znam napamet u potpunosti. Oduševila se! Odmah je skužila /ja o tome nisam nikada razmišljao!/ da bi to trebala biti trilogija, da fali 'Marko' jer on se spominje u prva dva dijela. 'Marka' nisam želio ismijavati, previše sam cijenio narodnu poeziju njemu posvećenu. Uz Zrinkinu pomoć pravim scenarijo i za sat i po, na plaži, završavam ovaj ep. Inspiracija je bila Zrinka, to ju je oduševilo!

'ZA-MXK3' nastaju nakon 'Tanje' na početku 1983. Imao sam veliko samopouzdanje nakon veoma zamorne 'Tanje'. U ovom epu sam se odmorio, samom sebi dokazao da unaprijed osmišljenu priču mogu pretvoriti u poeziju.

'Lanti i Manti' su plod ljeta 1985. Moje najteže, najkriznije godine. Od 3. mjeseca 1984., tj. od završetka 'Propadanja svijesti' nisam napisao ništa, tj. skoro ništa. Priču 'Lanti i Manti' sam smislio negdje u proljeće, želio sam pisati, dokazati si da mogu, izvući se iz krize. Nisam mogao! Zbog toga je ovo tako bezvoljno napisano, potpuno bezvoljno. Sadržaj je veoma dobar, ali stihovi su očajni.

'Stvoritelja' pišem na kraju 1983. Starci su me silili da štrebam nešto. Ulazili su svakih pola sata u sobu da ne bih čitao stripove. Morao sam ili učiti, ili pisati zadaću. Odlučio sam se za 'pisanje zadaće' tj. 'Stvoritelja'. Rima je veoma razbacana jer sam ga pisao brzo, uz stalno dosađivanje roditelja. Mnogi stihovi su bili zaboravljeni i prije nego ih uspijem napisati radi 'razgovora' s starcima. Zbog toga 'Stvoritelja' nikada nisam previše volio, nekako mi se čini previše zatvoren i sadržajno šupljikav.

U 4. poglavlju su kraće pjesme napisane na kraju 1983. ili početku 1984. To je moja tzv. 'crna faza'. U ovim pjesmama primjetan je utjecaj Andrije Maurovića, hipi- razmišljanja, te neslaganja sa nekim stvarima u politici i životu.

'MAURO-MaDovizija', 'Vidim' i 'Ludilo' su očit primjer toga. Priroda je pobjednik i u paralelnoj pjesmi 'Danonoćni lov'. /Zanimljivost ove pjesme je u tome što svaki stih 1. dijela ima svoju suprotnost na istom mjestu u 2. djelu./ Zdrava politizacija je prisutna u 'Nuždi', 'Noćna žeđ' je san, naravno crn. 'Disco' je pljuvanje po nečemu što ne voliš, a 'Hakerska' pomalo komično izražen strah od zapostavljanja prijatelja radi računara. /Onda sam u duši bio 'Hipi' a imao sam i ZX Spectrum, veoma čudna mješavina!/

'Balada o mravima' se ne uklapa u ovu fazu, ona je nastala na veoma čudan način. Na satu smo radili Cesarićevu 'Baladu o zaklanim ovcama', koja je meni bila strašno glupa. Okladio sam se pod satom, mislim sa Senkom, da ću za vrijeme hrvatskog napisati 2 bolje 'Balade'. Na ovaj način nastaju 'Balada o mravima' i 'Balada o prljavim padusima' (AmB). 'GEA-TV' i 'KRUG' su pravi primjer crne, inspirativne poezije i nastale su samo par dana prije pisanja epa 'Propadanje svijesti', to je i razlog njihove snage.

'Ne želim više pisati...' je nastala nakon epa 'Propadanje svijesti', onda sam stvarno mislio da je sve otišlo do Đavola! Da je s poezijom gotovo! Pomalo bezvoljno i sa puno pretjerivanja i samosažaljenja pišem svoj oproštaj! Bio sam svjestan krize, a i vjerovao sam da je trajna i vječna!

'Vitez MaDo...' je ep koji je 'nastajao' od 1983. g. Prvo je bio inspiriran jednom Dobrilom, malom slatkom, dugokosom hipi djevojčicom. Odlazim na more sa Miletom i Tefom i tamo se događa Špela! Nakon mora radim ep 'Špela je daleko' u kojem sam koristio elemente napuštenog epa o Dobrili. Na žalost taj ep o Špeli je izgubljen, tj. ima ga samo ona, ako ga nije bacila sa svojim odrastanjem. Taca, djevojka koja je bila dosta dugo u našem društvu, odjednom mi počinje značiti, pravim 'Viteza MaDu' koristeći bar 90% stihova iz 'Špele'. /Dobro pamtim stihove, a neki su ostali i na papirićima!/ Ovo vjerojatno nikada ne bih radio, da se nije radilo o 1985! Godini krize u kojoj je sve bilo dozvoljeno, godini u kojoj sam morao samog sebe uvjeriti da još mogu! Ovaj ep je i moj 'povratak', nakon 'Ne želim više pisati...', malo ljudi zna, da je većina 'MaDe' stvorena prije krize, davno prije!

'Odbijeni' je napisana samo kako bih 'Bubi' dokazao da je volim i da me boli što ne želi furati sa mnom. Uglavnom, bez inspiracije, samo sadržaj, pjesma u kojoj je sigurno dosta kukolja... '?????' je iskrena pjesma, o djevojci kojoj nikada nisam saznao ime, onaj tip s njom kojeg pjesma i spominje je bio veoma jak i namrgođen... 'Vjetar života' je inspirirala Adžić Mirjana, klasična drkarija zaljubljenog kretena. 'Dug prošlosti' je pokušaj spajanja 3 krače pjesme u jednu cjelinu. Povezuje ih ista inspiracija /Katić Andreja/, a razdvaja vrijeme. Fužine je uspomena na Zrinku Dimić /vidi - 'Kraljević Marko'!/ i dosadnost mog posla u istoimenom mjestu.

SESE je 5 perverznih dijelova, sklopljenih u ep 'Bajke za laku noć'. Ovaj ep je i svojevrsni pokazatelj i generator krize. Počet je pri kraju 1984. tj. u krizi koja je već nastupila. Nisam imao svoju poetsku snagu, i nakon 'Propadanja svijesti' nedostajalo mi je tema, ljubavi i volje. Tako nastaje 'Trosisa Slavica' i 'Neplodna kobila'. U 1985. na samom početku godine, nakon 'MaDe' radim i 'Princeze lezbače...' kriza koja tinja već dugo se nastavlja... U 1986. nakon 'Marka', nakon 'Šaninih dana Ia i Ib', ponovo počinjem uspostavljati snagu, kriza je prošlost! Nastavljam SESE i pišem 'Djevojčicu sa žigicama' i 'Manijaka Jurmena'. Bližila se već i 1987, planovi sa 'Šaninim danima' megalomanski rastu, bojeći se da se ne istrošim na glupostima, pišem uvodnik od 50 stihova i spajam to sve u jedan ep, tj. dižem ruke od SESE-a! /Bilo je zamišljeno u samom početku da svaka dva - tri mjeseca napišem po jednu bajku, i tako do u beskonačnost!/

'Epileptični ubica' je teško pretjerivanje u maštanju šta mi se može dogoditi ako se Epilepsija vrati... Po sistemu: Tako mali Ivica to zamišlja! 'Roditeljska ljubav' je kratka pjesma, napisana u ludilu živciranja nakon jednog neuspješnog roditeljskog sastanka. /Glupa raska je rekla svih 6 jedinica, a obećala je da će reći samo 3/.

Ep 'Porodičan dan' je završen samo par dana prije početka rada 'Propadanja svijesti', ovo spominjem zato što taj podatak govori da je rađen u vremenu kada sam imao najviše inspiracije i potpunu kontrolu nad stihovima! Naravno, pretjerivanje je sastavni dio moga stila, ali stari mi je tih dana stvarno previše lokao! Radnja je izmišljana tokom samog pisanja, zbog toga ima malo vrludanja u scenariju!

'Propadanje svijesti' je svojevrsna prethodnica Šaninih dana! Naravno, kada sam ga pisao nisam ni bio svjestan koliko će on utjecati na moje kasnije radove... Čučković Nataša me voli kao prijatelja i ništa više! Takva situacija traje jako, previše dugo! Uz sve svoje pozitivne strane karaktera bila je i veoma perverzna! Zamišljam 'Propadanje svijesti' i završavam ga uz sjećanje na neka zajednička razmišljanja o gnjusnostima, često smo to radili u nedostatku druge zabave u 'Dalmaciji'. ŠANA nastaje kao mala igra s njenim imenom - NA TA ŠA = ŠA TA NA = ŠANA! Ovaj ep završavam prebrzo, i dalje sam želio sa Šanom u Dalmi razrađivati gnjusnosti! Odlučujem se na njegovo proširenje, proglašavam to samo prvim dijelom i smišljam scenarijo za drugi i treći. Naravno, i to sam brzo realizirao, ali onda mi je mnogo, mnogo teže bilo napisati 900 stihova nego danas. Dolazi do svojevrsne iscrpljenosti, vjerovanja da ništa ni bolje, ni duže više nikada ne mogu napisati, gubitka motiva, krize! Odvratne dugotrajne i dosadne krize u kojoj sam se osjećao slabo, jadno i nepotrebno! Ventil poezije koji mi crpi ali i daje snagu je bio zatvoren! Kratke pjesmice me nisu mogle povratiti, kao ni 'SESE', 'Lanti',.. Nataša, tj. Šana je bila i dalje jaka, tj. i dalje sam ju volio! Gotovo dvije godine kasnije odlučujem se na pisanje proze o njoj! Nakon par dana uviđam da sam sebe gnjavim, te tri - četiri prozne stranice skraćujem da bude uvod u epopeju koja će imati pravilnu rimu, puno, puno dijelova! Razmišljao sam, ili ću prestati pisati, ali kad samom sebi dokažem da stvarno više nisam ni za kur.., ili ću ovom epopejom problem jednom za svagda riješiti! Tada počinju 'Šanini dani'!

Sada kada ponovo čitam sve te silne stihove, čudim se nekim djetinjastim pjesmama ili dijelovima pjesama. Ali nakon drugog čitanja više mi i ne izgledaju toliko djetinjaste, veoma čudno. Teško bi mi bilo ocjenjivati ih, to prepuštam svakom pojedinom čitaocu. Ove natuknice su samo radi svjedočanstva o vremenu, situaciji u kojoj je ova poezija nastala. Ponekad mi je ta situacija bila veoma važna, čak važnija od poezije koju je izrodila. Sada, ostala su samo sjećanja na to i poezija. Poezija koja vrača uspomene, koja je često bila ventil, izlaz iz samoće, generator važnosti pojedine klinke! Možda je to dovoljan razlog za život ovih stihova?

MaD, 1987. g.